

Asia: VN/23227/2020

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi laiksi kuluttajansuojalain 7 luvun väliaikaisesta muuttamisesta

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Lausunto Oikeusministeriölle hallituksen esityksestä eduskunnalle laiksi kuluttajansuojalain 7 luvun väliaikaisesta muuttamisesta

Yhteenveto

- Lakiesityksen perustuslainmukaisuus tulee saattaa perustuslakivaliokunnan arvioitavaksi.
 - o Sen lisäksi, että omaisuudensuojaan kuuluu sopimussuhteiden pysyvyys, jota ehdotuksessa on sivuttu, ehdotuksella on voimakas vaikutus myös elinkeinovapauteen.
 - o Korkokatto- ja markkinointisääntelyn oikeasuhtaisuutta ja hyväksyttävyyttä on perusteltu sillä, että ehdotettu sääntely olisi voimassa vain lyhyen ajan. Tämä argumentti menetti perusteensa keväällä 2020 säädetyin korkokattosääntelyn jälkeen, eikä käytännössä vastaavan sääntelyn jatkamista uusilla tilapäisillä laeilla voida enää pitää oikeasuhteisena ja hyväksyttävänä.
 - o Lakiesityksessä on unohdettu, että perustuslakia tulee noudattaa aina, ei pelkästään silloin, kun se on käytännöllistä ja edistää kulloinkin valittuja poliittisia tavoitteita.
- Poikkeavaa lainsäädäntömenettelyä on perusteltu asian kiireellisyydellä. Edellisen lakimuutoksen toteuttamisen jälkeen on etukäteen ollut tiedossa väliaikaisen sääntelyn päättyminen 31.12.2020, joten kiireellisyyttä ei mitenkään voida pitää hyväksyttävänä perusteluna puutteelliselle kuulemiselle.
- Edellinen, hallituksen esityksen 53/2020 pohjalta säädetty kuluttajansuojalain 7 luvun väliaikainen muutos valmisteltiin suppealla lausuntokierroksella. Kyseinen muutos toteutettiin ilman asianmukaista vaikutusten arviointia ja Oikeusministeriön säädösvalmistelua koskevia ohjeita ei noudatettu. Nyt lausunnolla oleva uusi hallituksen esitys kuluttajansuojalain 7 luvun väliaikaisesta

muuttamisesta on niin ikään valmisteltu poiketen yllä mainituista säädösvalmistelua koskevista ohjeista.

- Oikeuskansleri Tuomas Pöysti ja muun muassa Tampereen yliopiston julkisoikeuden apulaisprofessori Pauli Rautiainen ovat jo kiinnittäneet huomiota lainvalmistelun heikkoon tasoon: ”... pikaisesti tehdyt ja suunnitellut lainmuutokset ovat virittäneet väittelyä lainvalmistelun tasosta ja sen valvonnasta.” (<https://www.hs.fi/politiikka/art-2000006674890.html>)
- o Myös tässä pikaisesti tehdyssä lakiesityksessä on samoja ongelmia.
- Hallituksen esityksessä on lähdetty siitä, että luotoksi kuluttamisen suoramarkkinointi on sallittua ja siitä perittävät korot saavat olla kaksi kertaa korkeammat kuin rahaluottojen, joilla usein maksetaan pois kalliimpia hyödykesidonnaisia luottoja ja luottokorttivelkaa.
- o Kalliimmat hyödykesidonnaiset luotot jätetään käytännössä kokonaan ehdotetun sääntelyn ulkopuolelle.
- o Lisäksi lakiesitys sulkee pienituloiset ja epätyypillisissä työsuhteissa olevat pois lainamarkkinoilta. Ilmeisesti lakiesityksen tavoitteena on, että vain hyvätuloiset saavat luottoja Suomessa.
- Ehdotuksen vaikutusarviot eivät perustu tutkimuksiin vaan ovat luonteeltaan enemmän arvailuja ja oletuksiin perustuvia yleistyksiä, jotka eivät vastaa tutkittua tietoa ja todellisuutta.

Lainsäädäntömenettelystä

Edellinen, hallituksen esityksen 53/2020 pohjalta säädetty kuluttajansuojalain 7 luvun väliaikainen muutos valmisteltiin suppealla lausuntokierroksella. Kyseinen muutos toteutettiin ilman asianmukaista vaikutusten arviointia ja Oikeusministeriön säädösvalmistelua koskevia ohjeita ei noudatettu. Nyt lausunnolla oleva uusi hallituksen esitys kuluttajansuojalain 7 luvun väliaikaisesta muuttamisesta on niin ikään valmisteltu poiketen yllä mainituista säädösvalmistelua koskevista ohjeista.

Poikkeavaa lainsäädäntömenettelyä on perusteltu asian kiireellisyydellä sekä sillä, että sidosryhmille on annettu kyselyn muodossa tilaisuus lausua edellisen väliaikaisen muutoksen vaikutuksista liiketoimintaan. Hallituksen esitys ei perustele tarkemmin asian kiireellisyyteen johtaneita tekijöitä, mutta nopean aikataulun voidaan olettaa johtuvan yksinomaan edellisen tilapäisen lainsäädännön päättymisestä 31.12.2020.

Edellisen muutoksen etukäteen tiedossa ollutta määräajan päättymistä ei voida pitää hyväksyttävänä perusteluna puutteelliselle kuulemiselle. Molemmat ehdotukset ovat valmisteltu Oikeusministeriössä keväällä 2020 ja alkuperäisen tilapäisen korkokattosääntelyn päättymisen on näin ollen ollut tiedossa kevästä 2020 lähtien, eikä aikataulua voida pitää kiireellisen sääntelyn edellyttämänä perusteluna.

Lainsäädäntövalmistelun osalta on syytä huomata myös, että keväällä 2020 tuolloista kuluttajansuojalain tilapäistä korkokattoa perusteltiin poikkeusoloilla. Vaikka COVID-19 epidemia ei ole vielä ohi ja sen haitalliset vaikutukset näkyvät yleisessä taloudellisessa tilanteessa, on yhteiskunnassa palaututtu monilta osin normaaliin tilanteeseen, eikä tilapäisten lakien tarvetta ole enää aiheellista perustella poikkeusoloilla. Tästä johtuen myös lainsäädännön valmistelussa tulisi palata normaalioloihin ja noudattaa säädösvalmistelua koskevaa ohjeistusta sekä lainsäädännön sisällön osalta pitää kiinni oikeusvaltion ja perustuslain periaatteista.

Korkokatto- ja markkinointisääntelyn oikeasuhtaisuutta ja hyväksyttävyyttä on perusteltu sillä, että ehdotettu sääntely olisi voimassa vain lyhyen ajan. Tämä argumentti menetti perusteensa keväällä 2020 säädetyin korkokattosääntelyn jälkeen, eikä käytännössä vastaavan sääntelyn jatkamista uusilla tilapäisillä laeilla voida enää pitää oikeasuhteisena ja hyväksyttävänä.

Luotonantajien tasapuolisesta kohtelusta

Keväällä 2020 säädetty tilapäinen lakimuutos rajasi hyödykesidonnaiset luotot tilapäisen korkokaton soveltamisalan ulkopuolelle ja määräsi kategorisesti kulutusluottojen suoramarkkinointikiellosta. Nyt ehdotetun suoramarkkinointikiellon ulkopuolelle ehdotetaan rajattavaksi hallituksen esityksen luonnoksen mukaan hyödykesidonnaisten luottojen markkinointi hyödykkeen markkinoinnin ja sen ostamisen yhteydessä.

Toisin sanoen hyödykesidonnaiset luotot jätetään käytännössä kokonaan ehdotetun sääntelyn ulkopuolelle. Käsityksemme mukaan tämä perustuu Kaupan liitto ry:n esittämään pyyntöön lausunnossaan ”ottaa paremmin huomioon liiketoiminnan luonne siten, että tavaroiden ja palveluiden luonne siten, että tavaroiden ja palveluiden myyntiin liittyvä luotonanto erotetaan muusta luotonannosta”. Hallituksen esityksessä näkyy lähdetyn siitä, että luotoksi kuluttamisen suoramarkkinointi ja siitä perittävät korot saavat olla kaksi kertaa korkeammat kuin rahaluottojen, joilla usein maksetaan pois kalliimpia hyödykesidonnaisia luottoja.

Hallituksen esityksen luonnoksessa korostetaan toisaalta luotonantajien tasapuolisen kohtelun tärkeyttä ja todetaan esitetyn suoramarkkinointikiellon koskevan mahdollisimman laajasti kuluttajansuojalain 7 luvun soveltamisalaan kuuluvia luottoja. Rajauksia perustellaan sääntelyn ankaruudella ja tarpeella vähentää elinkeinotoimintaa haittaavia vaikutuksia silloin, kun kyse ei ole luotoista, joihin suurimmat velkaongelmat ovat liittyneet. Tätä väittämää ei perustella esityksessä sen tarkemmin. Näkemyksemme mukaan nämä mainitut suurimmat velkaongelmat ovat liittyneet luottoihin, jotka on myönnetty ennen vuoden 2019 syyskuussa voimaan tullutta 20 % korkokattosääntelyä. Kokemuksemme palveltuamme kymmeniä tuhansia asiakkaitamme suurimmat velkaongelmat liittyvät nimenomaan kalliimpiin hyödykesidonnaisiin lainoihin ja luottokorttivelkaan.

Keväällä 2020 ja nyt ehdotettu sääntely kohtelevat luotonantajia ilman asianmukaisia perusteluja täysin eriarvoisesti ja sallii sellaisten kulutusluottojen suoramarkkinoinnin, joiden korkokatto on kaksi kertaa korkeampi kuin rahaluotoissa – 20 % vs. 10 %. Hallituksen esityksen luonnos sallisikin sellaisten luottojen suoramarkkinoinnin kuluttajille, joiden korko voi parhaimmillaan olla kaksi kertaa korkeampi kuin raha-luottojen, joille suoramarkkinointia ei puolestaan sallita ollenkaan.

Tällainen asettelu on täysin ristiriidassa hallituksen esityksen luonnoksen tavoitteiden kanssa, joista yksi on kalliimpien luottojen aggressiivisen markkinoinnin estäminen ja täten heikossa taloudellisessa asemassa olevien kuluttajien suojeleminen. Lisäksi on syytä todeta, että kuluttajat kilpailuttavat usein rahaluottoja maksaakseen niillä pois kalliimpia ja usein pienempiä muita luottoja (korttiluotot ja hyödykesidonnaiset luotot), jotta kuluttajat saavat taloudellisen tilanteensa paremmin järjestykseen. Tätä taustaa vasten myös lainanvertailupalveluihin ulotettu suoramarkkinoinnin kieltäminen on perusteeton, erityisesti kun samalla sallitaan hyödykesidonnaisten luottojen suoramarkkinointi kulutushyödykkeiden markkinoinnin yhteydessä.

Hallituksen esityksen luonnoksessa on lisäksi todettu, että joidenkin luotonantajien mukaan nykyisen tilapäisen sääntelyn voimassaoloaikana hyödykesidonnaisten luottojen hinnat ovat nousseet. Lisäksi luonnoksessa todetaan, että useat luotonantajat ovat Kilpailu- ja kuluttajaviraston havaintojen mukaan lopettaneet uusien luottojen myöntämisen ja uusien nostojen tekemisen mahdollisuuden vanhojen luottosopimusten perusteella kokonaan. Edellä kuvattu tilanne johtaa siihen, että kuluttajille tarjottavien luottojen kilpailu rajoittuu merkittävästi, koska kuluttajalle jää entistä useammin valittavakseen ainoastaan hyödykkeen myyjän tai tämän yhteistyökumppanin tarjoama, korkeampikorkoinen hyödykesidonnainen luotto samalla kun rahaluottojen tarjoaminen vähenee merkittävästi sen johdosta, että näiden myöntäminen ei ole enää kannattavaa pankeille eri luottotyypin merkittävästä korkotason erosta johtuen.

On selvää, että kuluttajan tehdessä hyödykettä tai palvelua koskevan ostopäätöksensä tämän kulutus päätöksen ei vaikuta tehokkaasti enää hyödykesidonnaisen luoton korko, koska kulutus päätös tehdään käytännössä hyödykkeen tai palvelun hinnan perusteella. Kun ehdotettu tilapäinen korkokattosääntely tulee rajoittamaan jatkossakin rahaluottojen tarjoamista kuluttajille, johtaa tämä siihen, että kuluttajille jää korkeampikorkoisia hyödykesidonnaisia luottoja, ilman mahdollisuutta järjestellä ja maksaa pois tällaisia luottoja edullisemmalla rahaluotolla. Tämä tekee ehdotetusta rajauksesta entistä epätarkoituksenmukaisemman.

Ehdotettu sääntely tulee asettamaan isommat luotonantajat parempaan asemaan ja vähentämään kilpailua, koska korttiluottojen sekä hyödykesidonnaisten luottojen tarjoaminen edellyttävät teknistä ja sopimuksellista infrastruktuuria ja joiden pystyttäminen ja ylläpito vaativat merkittäviä pääomia. Toisaalta tämä luo kulutusluottomarkkinalle markkinoille pääsyn esteiden lisäksi myös lisäkustannuksia harjoittavalle toiminnalle, jotka lopulta koituvat kuluttajien maksettavaksi.

Huomioitavaa asiayhteydessä on, että hyödykesidonnaisia luottoja tarjotaan myös entuudestaan ylivelkaantuneille kuluttajille – hyödykesidonnaista luottoa on käsityksemme mukaan nykyisin mahdollista saada, vaikka kuluttajalla olisi maksuhäiriömerkintä ja vaikka kuluttaja olisi huomattavan ylivelkaantunut.

Hyödykesidonnaisen luoton suoramarkkinointi ja tästä mahdollisuudesta tiedottaminen luottotiedottomalle ja taloudellisissa vaikeuksissa olevalle kuluttajalle suoraan on täten ehdotetun lakimuutoksen mukaan sallittua. Näillä lähtökohdilla lakiesityksen ei voida katsoa suojelevan kuluttajia ylivelkaantumiselta ja taloudellisilta ongelmilta. Myöskään hintasääntelyn soveltamisalan laajuuden ei mielestämme voida enää katsoa olevan riittävän laaja, jotta sääntelyn tavoitteet kokonaisuutena toteutuisivat.

Ehdotettu sääntely jättää näkemyksemme mukaan huomioimatta täysin perustuslaillisen yhdenvertaisuuden sekä yleisemmin elinkeinonharjoittamisen kilpailuneutraliteetin. Hyödykesidonnaisen luoton määritelmää ei ole alun perin tarkoitettu kuluttajansuojalaissa liitettäväksi millään tavalla luotosta perittävään korkoon samoin kuin ei myöskään kuluttajansuojalaissa hyödykesidonnaiseksi luotoksi käsitteellisesti rinnastettavaa korttiluottoa. Ehdotettu sääntely asettaa luotonantajat täysin eriarvoiseen asemaan sen perusteella, mikä näiden päätoimiala on (kaupat, jotka voivat päättää hyödykesidonnaisten luottojen tarjoajista tai tarjota itse asiakkailleen luottoa) tai toimiluvallinen status (vrt. luotto- tai maksulaitos, jotka voivat tarjota korttiluottoja, jotka eivät korkosääntelyn näkökulmasta eroa millään hyväksyttävällä tavalla luottolimiiteistä) on ilman että tällä rajanvedolla voidaan perustellusti katsoa olevan mitään merkitystä sääntelyn tavoitteiden, eli maltillisten korkojen varmistaminen ja velkaongelmien vähentämisen toteutumisen osalta.

Luotonantajille aiheutuvat negatiiviset seuraukset ja kilpailun väheneminen Suomessa

Puutteellinen valmistelu ja vaikutusten arviointi johtaa muutoksen aiheuttamien negatiivisten seurausten aliarviointiin – haitalliset vaikutukset ovat luotonantajille merkittävästi suurempia, kuin puutteellisesti valmisteltu lakiesitys antaa ymmärtää. Uutta ehdotusta edeltävästä lakimuutoksesta on jo aiheutunut luotonantajille merkittäviä kustannuksia ja tappioita, sekä se on vähentänyt kilpailua Suomessa pankkien välillä. Erityisesti pienituloisten ja epätyypillisissä työsuhteissa olevien lainansaantimahdollisuudet ovat merkittävästi vähentyneet tilapäisen korkosääntelyn aikana. Hallituksen esityksen toteutuminen johtaa siihen, että Suomessa vain hyvätuloisilla on jatkossa mahdollisuus ottaa lainaa hankintojensa rahoittamiseksi.

Eduskunta hyväksyi 16.6.2020 talousvaliokunnan viisi lausumaehdotusta muun muassa ylivelkaantumisen estämiseksi. Yksikään näistä lausumista ei sisältänyt ehdotusta jatkaa tuolloin säädettyä tilapäistä korkokattoa vai ottaa sitä uudelleen käyttöön. Toistuvien tilapäisten korkokatto- ja markkinointirajoitusten säätäminen tarkoittaa käytännössä, että pankit eivät voi ennakoida

Suomen lainsäädäntöympäristöä, mistä johtuen kuluttajarahitusmarkkinoille aiheutuu kilpailua vääristäviä häiriöitä.

Edellä mainitun lisäksi uuden ehdotetun lakimuutoksen vaatimia toimenpiteitä on järjestelmäteknisesti haastavaa tai jopa mahdotonta toteuttaa. Useat toimijat ovat havainneet luottojärjestelmiensä rajoitteet soveltaa yhden luoton eri nostoihin eri korkokantoja. Toimijoiden on joko suoritettava merkittäviä järjestelmämuutoksia, jotka vuorostaan johtavat lisäkustannuksiin, tai vaihtoehtoisesti sovellettava alempaa 10 %:n korkokantaa luoton kaikkiin eriin, minkä johdosta ehdotetun sääntelyn eri korkokannat menettäisivät merkityksensä täysin ja mikä johtaa puolestaan luotonannon ja sitä koskevan kilpailun rajoittumiseen entisestään

Kuluttajille aiheutuvat negatiiviset seuraukset

Edellinen väliaikainen lakimuutos on vaikuttanut negatiivisesti kuluttajaluottojen tarjontaan ja usea pankki on todennut kuluttajaluottojen tarjoamisen 10 % korkokannalla olevan yksinkertaisesti kannattamatonta, mikäli luottoriski säilyy samana tai kasvaa. Tästä syystä pankit ovat joutuneet keskeyttämään luottojen tarjoamisen kokonaan tai vaihtoehtoisesti kiristämään olennaisesti luotonantokriteereitä erityisesti pienituloisille luotonhakijoille.

Luotonantokriteerien kiristyminen johtaa tilanteeseen, missä kaikkein heikoimmassa asemassa olevat kuluttajat, jotka ovat jo varallisuustekijöiden vuoksi monien pankkien luotonuksen ulkopuolella, jäävät täysin myös muiden kuluttajaluottojen tarjonnan ulkopuolelle. Lisäksi kuluttajien mahdollisuudet kilpailuttaa eri luottomuotoja heikentyvät, kun rahaluottojen myöntäminen ei ole enää kannattavaa, jolloin kuluttajille on tarjolla enenevässä määrin vain korkeampikorkoisia hyödykesidonnaisia tai korttiluottoja ja joiden korvaaminen kilpailuttamalla vaikeutuu olennaisesti.

Uusi ehdotettu lakimuutos ei täytä yleisiä lainsäädännölle asetettuja vaatimuksia selkeydestä ja ymmärrettävyydestä, mitä puoltaa ehdotukseen sisällytetty velvollisuus lisätä markkinointiin varoituksia korkokantojen muutoksista. Uuden sääntelyn myötä asiakkaan yhden luoton useaan eri erään sovellettaisiin useaa eri korkokantaa, jolloin kuluttajan on hankalaa hahmottaa tai ennustaa otetun luoton tai tehtyjen nostojen todellisia kustannuksia. Asiakkaan suorittamaan nostoon sovellettava korkokanta voi nousta merkittävästi 10 %:sta 20 %:iin riippuen siitä, minä päivänä asiakas noston suorittaa tai luoton hankkii. Myös koko luoton kustannusten laskeminen olisi kuluttajalle uuden sääntelyn myötä erityisen hankalaa, sillä korko ei ole täysin ennakoitavissa, ellei kuluttaja tiedä etukäteen ajankohtia, jolloin hän nostoja tulee tarvitsemaan.

Poikkeukselliset olosuhteet, korkosääntely

Valmiuslakiin sisältyy mahdollisuus sen 17 §:n mukaisesti määrätä valtioneuvoston asetuksella poikkeusoloissa korkokannassa. Suomessa ei ole 16.6.2020 jälkeen ollut voimassa valmiuslain mukaisia poikkeusoloja. Valmiuslain korkosäätelyä koskevissa perusteluissa (HE 3/2008) on todettu, että ”Eri tarkoituksiin myönnettäville luotoille voitaisiin vahvistaa erilaisia enimmäis- ja vähimmäiskorkoja riippuen esimerkiksi siitä, miten luotonantoa olisi tarpeen poikkeusoloissa ohjata”.

Sekä keväällä 2020, että nyt ehdotetussa korkokattosäätelyssä ei ole otettu minkäänlaista kantaa siihen, millaisiin tarkoituksiin myönnettäviin luottoihin korkokaton ja markkinointikiellon tulisi soveltua. Käytännössä hyödykesidonnaiset luotot ja korttiluotot ovat käytettävissä kaikentyyppisten hyödykkeiden ja palvelujen ostamiseksi. Covid-19 tilannetta on käytetty perusteluna korkosäätelylle, jossa enimmäiskorkokannasta ja markkinoinnista määrätään yksinomaan sen perusteella, kuka luottoja tarjoaa tai millaisia luottomuotoja nämä tarjoavat asiakkailleen.

Ottaen huomioon rahan ominaisuudet maksuvälineenä, ei ole olemassa mitään objektiivisia perusteluja asettaa kulutusluottoja laillisesti tarjoavia toimijoita miltään osin eriarvoiseen asemaan rahasta perittävän hinnan tai sen markkinoinnin osalta. Ehdotuksessa ei ole esitetty mitään asiallisia tai objektiivisia perusteluja sille, että velkaongelmien vähentäminen tai korkojen maltillisuus saavutettaisiin asettamalla luotonantajat sääntelyllä eriarvoiseen asemaan.

Yleisesti ottaen ehdotuksen vaikutusarviot eivät perustu tutkimuksiin vaan ovat luonteeltaan ennemmin arvailuja ja oletuksiin perustuvia yleistyksiä, jotka eivät vastaa todellisuutta. Esityksessä on myös erikoisia arvolatautuneita ja ristiriitaisia perusteluja sen johdosta, kenen myöntämistä ja/tai nostamista luotoista on kyse ja esimerkiksi mainittaessa mahdollisuudesta, että luotonantajat siirtyvät tarjoamaan enenevässä määrin hyödykesidonnaisia luottoja sen johdosta, että niiden sääntely on lievempää, ehdotuksessa tätä mahdollisuutta on pidetty ”riskinä”. Toisaalta taas ehdotuksessa on kannettu huolta ja pidetty ”joissakin tapauksissa kohtuuttomana” sitä, että kaikkein pienimmässä tuloluokassa olevat kuluttajat eivät välttämättä saa enää lainkaan luottoa. Voidaan pitää varmana, että molemmat edellä mainitut seuraamukset tulevat toteutumaan ehdotetun sääntelyn vaikutuksesta, mutta niiden laajuutta tai kohdentumista ei voida ennakoida. Edellä mainitun takia ehdotetun sääntelyn tavoitteet eivät tule toteutumaan eikä sitä voida pitää oikeasuhteisena, mutta se tulee markkinahäiriönä jatkamaan kulutusluottomarkkinan jakoa uudelleen.

Lopuksi

Edellä esitetyin perustein lain säätämiseksi tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä ei ole näkemysemme mukaan perusteita. Lakiesityksen perustuslainmukaisuus tulisi vähintäänkin saattaa perustuslakivaliokunnan arvioitavaksi. Sen lisäksi, että omaisuudensuojaan kuuluu sopimussuhteiden pysyvyys, jota ehdotuksessa on osittain sivuttu, ehdotuksella on voimakas vaikutus myös elinkeinovapauteen elinkeinonharjoittamisen edellytysten äkillisen poistumisen

johdosta toimialalla, jonka harjoittaminen edellyttää pidempiaikaista varojenhankintaa toiminnan järjestämiseksi.

Lakiehdotuksen ylimalkaisesti arvioidut vaikutukset kasvattavat myös tarvetta sidosryhmien perusteelliselle kuulemiselle ja asianmukaisen vaikutusarvion tekemiselle. Ehdotus ei ole oikeasuhteinen sen tavoitteiden kanssa ja sen voidaan perustellusti odottaa vaikuttavan satunnaisesti ja marginaalisesti kuluttajien taloudelliseen asemaan samalla kun se heikentää merkittävästi erityisesti toimialan pienempien toimijoiden toimintaedellytyksiä ja vähentää erityisesti pienituloisten mahdollisuuksia saada tarvitsemansa luotto halvimalla mahdollisella hinnalla ja pakottaa pienituloiset ottamaan kalliimman hyödykesidonnaisen luoton tai luottokorttivelkaa.

Näkemyksemme mukaan yllä esittämiemme perusteiden johdosta alun perin tilapäiseksi tarkoitettun sääntelyn jatkamiselle nyt ehdotetulla uudella tilapäisellä lailla ei ole perusteita.

Mikäli ylivelkaantumiseen liittyviä ongelmia ratkaistaan lainsäädännöllä, alan toimijat peräänkuuluttavat lainsäädännön tasapuolisuutta, selkeyttä ja ennakoitavuutta – periaatteita, joita ehdotus ei nykyisessä muodossaan edusta.

Helsinki, 17.11.2020

Kunnioittaen,

LVS Brokers Oy

Forsberg Jarkko
LVS Brokers Oy